

Beslutning for senere at kunne vinde saa vidt mulig Anklang for den paa et andet Sted. Op-giver han denne Betragtning og mener, at Tidspunktet nu er kommet til, at vi ogsaa paa den særlige Lovgivnings Omraade skulle give os under Ledelsen af det nuværende Ministerium, kan han have Ret i sine almindelige Bemærkninger mod mig; men hvis det ikke er Tilfældet, tror jeg, han skal lade mine staa hen indtil videre. Jeg skal med disse Bemærkninger altsaa fremdeles fastholde, at jeg tror, at de ærede Medlemmer havde handlet langt klarere, langt forstaaeligere og langt praktisk rigtigere, dersom de havde ladet dette Forslag ligge og handlet uafhængig af dette Spørgsmaal med Finantsloven saaledes, som de fandt for godt.

Winther: Der var en Bemærkning fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville), som jeg vilde gjøre en Indvending imod. Det ærede Medlem syntes, at det var heldigt, at Regjeringen nu ønskede at komme bort fra en tidligere Regjerings Foranstaltning med Hensyn til at have flere Skovklasserere for mindre Distrikter. Det ærede Medlem ansøgte som en Grund til, at det var heldigt at vige bort fra denne Vej, at der var foresaldet Misligheder, og at der havde været uordenlig Regnskabsførelse hos nogle af de Mænd, som havde indtaget denne nye Stilling. Med Hensyn dertil vil jeg kun bemærke, at det ikke forekommer mig, at dette kan være noget Afgjørende; thi hvor tidt have vi ikke haft Embedsmænd endog i den Slags Stillinger, som have begaaet Misligheder, saa at, hvis man gjorde saadanne Slutninger, kunde man ogsaa sige, at det ikke var heldigt at have Amtsforvaltere til at bestyre disse Poster, siden vi have haft Amtsforvaltere, der have begaaet Svig, og hvis Skyld kun er bleven udslettet ved Imødekommen fra dette Things Side. Altsaa dette kan jeg ikke antage for at være nogen afgjørende Grund. Det forekommer mig, at har det været heldigt for Befolkningen, at der var saadanne smaa Oppebørselsbetjente paa forskjellige Steder under tidligere Regjeringer, kan man have det samme Onske med Hensyn til Fremtiden.

Jeg skal dernæst tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af det foreliggende Lovforslag. Jeg har med Interesse hørt, hvorledes det er blevet behandlet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Det ærede Medlem havde tre Indvendinger derimod. Den første af dem gav han en Betegnelse ved et bestemt Ord. Han sagde, at det var et „Mellempartis-Forslag“. Det forekommer mig, at det ikke er heldigt at give den Slags Benvænelser, som ville blive fastede ud i Befolkningen og der faae en Betydning, som det ærede Medlem maatte slet ikke selv har villet lægge deri. (Holslein; So, det har han netop villet!) Sa, det har jeg ikke

nogen bestemt Formodning om, jeg kjender ikke det ærede Medlems Tanker, jeg antog det for et uheldigt Udtryk, han havde valgt, men det ærede Medlem kan være vis paa, at det vil blive opfattet saaledes, som om han har betegnet de to Mænd, der have indbragt Forslaget, som Ordførere for et saakaldet nyt Mellemparti. Det er dette, som jeg tror er en Feiltagelse. Jeg kan ikke sige Andet, end at disse to Mænd ved at indbringe dette Forslag have gjort et Skridt, der er meget gunstigt for den Side, som vi pleie at kalde Venstre. Disse Mænd have nemlig taget Hensyn til de virkelige Forhold og have ikke holdt sig til rene Theorier. De have holdt sig til Sorden og Virkeligheden, og dette forekommer mig i Politiken at være overordentlig vigtigt, da Politiken jo er det mest praktiske af alle Forhold. Jeg kan altsaa ikke se Andet, end at det nævnte Ord er en mindre heldig Betegnelse fra det ærede Medlems Side. Hvorvidt han igrønt har Ret i, at Forslaget har alle de Ulemper, som et Forslag fra et Mellemparti nødvendig maa have, skal jeg ikke indlade mig paa. — Hvad dernæst Realiteten og Entkethederne i Forslaget angaar, da skal jeg ikke hvale derved, siden der synes at være en Overenskomst — saaledes forstod jeg det — mellem den ærede Consekspresident og Forslagsstillerne, om at Forslaget skulde blive Gjenstand for et Udvalgs Behandling. (Modsigelse) Sa i det Mindste har den ærede Minister udtalt, at det efter hans Mening vilde være bedst, at Entkethederne bleve Gjenstand for et Udvalgs Behandling, saa Meget hørte jeg med Sikkerhed. Derfor vil det ogsaa efter min Mening være forhastet at omtale disse Entketheder nu. — Jeg kommer da til den tredie Indvending, som blev gjort af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), og det er egentlig den, som bevirkede, at jeg overhovedet har villet omtale hans Udtalelser om Forslaget. Det ærede Medlem mente, at det var et uheldigt Tidspunkt, hvorpaa dette Lovforslag var fremkommet, og han sagde, at han ikke vidste, om det skulde være et Følehorn, man satte frem med Hensyn til, hvorledes man vilde stille sig til Finantsloven for 1878-79. Jeg tror neppe at have taget fejl i denne Opfattelse. Det ærede Medlem mente, at han kunde finde sig i, at man lod Stridspunkterne fare, ikke alene for indværende Aars, men ogsaa for det kommende Aars Finantslov, det ærede Medlem mente, at saa blev der dog kun gjort eet Angreb paa Folkethingets tidligere Stilling; hvis man derimod ved et særligt Lovforslag vilde træde op i nogle af disse Stridsspørgsmaal og navnlig i dette, vilde man komme til at angribe Folkethingets tidligere Stilling paa en dobbelt Maade (Berg: Sa, det Sidste er rigtigt!) Det glæder mig at høre, at jeg har opfattet det ærede Medlem rigtig heri. Det ærede Medlem sagde ogsaa — og dette bedrøvede mig noget, — at hvis man gik ind paa Reformen nu, vilde han